

Änglar behövs...

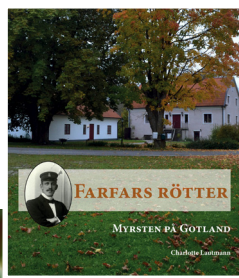
De första julkorten har redan nått vår brevlåda och vi har med glädje sprättat upp dem. Ett återseendets glädje. Vi känner igen handstilarna. Några av alla dessa julkortsavsändare träffar vi av och till, andra har vi inte träffat på evigheter, men dessa kuvert och kort får vänskapen att hålla i sig, oavsett tidsrymd mellan återseendena.

Vi har i år begåvats med snö redan till första advent. Den första omgången med en knapp halvmeter smälte ner till en glashal yta - det var ju väntat. Ovanpå ligger nu någon decimeter snö. Vackert som ett vykort men förrädiskt glashalt. Motionsrundan fick bli en städtur i pannrummet. Där är nu hyfsat dammfritt och upprensat från livets onödigheter.

Mellan hägg och syren, när gumman tö gjort sitt, blev mitt idoga grävande efter farfars rötter läsbart i bokform. "Farfars rötter" nystar inte bara upp familjens alla frågor och funderingar på varifrån vi kommer, alla varför det blev så och hur det blev si. Det är också en resa i tid och rum i gotlandsmyllan med inblickar i människors liv och öden från tidigt 1700-tal till tiden efter första världskriget. Det är män, kvinnor och barn som färgar höstlöven på släktträdens grenar och ger näring till berättelsen.

Det är i När allting börjar. Därifrån kommer Nils, son till båtsman Lars Nilsson Fulltupp Ekelöf. Nils gör första klassresan och blir bonde på Myrsjö i Stenkumla. Hans son blir handlande och borgare i Visby, en man med känslor som friar till sin hustru brevlades för "det är så svårt att framställa en sådan fråga muntligen".

Bland farfars rötter och färgstarka löv finns farfars faster Emma som bedrev handel och åkte fast för olovlig ölutskänkning, hans egen syster Emmy som åker till Turkiet som sjuksköterska för att rädda liv 1912. Farfar Gustaf går till sjöss som tonåring, blir sjökaptan och redare. Han överger seglen till förmån för ångan.

*Alla våra barnbarn på plats vid boksläppet på Sjöhistoriska i Stockholm:
Adrian 12, Isak 5, Emma 8, Jakob 7
Amelie 9, Viktoria 13*

Fredrik som trodde sig vara en arbetsbefriad, pensionerad prost för ett år sen, blev inkallad från "komposten" när skidföret var som bäst. Det blev en halvtid på sin gamla tjänst i Leksand. Han är nu nästan återkomposterad och är åter en mysig morfar en dag i veckan åt barnbarnen i Leksand.

På familjefronten går livet vidare. Våra sex barnbarn är mellan 13 och 5 år. Amelie gjorde debut som djäkne i Himlaspelet och var med i spelmanslaget med sin fiol på midsommar. Jakob spelar trumpet och är biträdande kock när morfar Fredrik lagar middag. På Dalarö är det hockey som gäller för både Adrian, Emma och Isak. Viktoria, som gick in i tonårstiden i somras, ägnar fritiden åt simning, ridning och som grädde på moset är hon simlärare. Fredriks syster Betty blev påkörd av en cykel i våras och har haft en tuff och lång rehabilitering. Min syster Elise har fått en hjärntumör och vårdas nu i hemmet. Änglar från Erzgebirge som Elise och familjen fått i julklapp tidigare år, finns med i deras julförberedelser. De behövs mer än någonsin.

Vem håller i trådarna? En central fråga både i Himlaspelet, Marionetternas himlafärd till Leksand, i produktionen av Himlaspelet och inte minst i våra liv. Vem håller i våra livs trådar? Vår Herre styr oss inte som spelande marionetter, han ger oss en frihet att välja mellan ont och gott. Vår benägenhet att inte följa vår Herres kompass, får både Mats Ersson i Lindor och vi andra medföljare att gå vilse. Marionetteater däremot, hänger på att trådarna håller, att de som håller i trådarna vet vad de gör. Tråden får varken gå av eller gå vilse i scenografin.

En välsignad julhelg och ett Gott nytt år!

Charlotte och Fredrik

Julbrev 2017
årgång 45

Vår huvudadress:
Alvik Ängestäktsvägen 10
793 97 SILJANSNÄS
0247 - 23 232

Vår andra fot:
Döbelnsgatan 1
111 40 STOCKHOLM

charlotte.lautmann@telia.com
fredrik.lautmann@telia.com

Charlotte 070 255 64 91
Fredrik 070 580 50 07

www.charlottelautmann.se